

Wanneer mijn werk gedaan zal zijn,
Mijn adem stil, mijn ogen dicht,
Geneest mij van de laatste pijn
Dit nooit verloren vergezicht.

Dankbaar aandenken aan de dag waarop wij
samen gebeden hebben voor

MIJNHEER

Gaston DE TEMMERMAN

echtgenoot van Mevrouw
Julia VAN DEN HENDE

Geboren te Grotenberge op 4 augustus 1910
en godvruchtig overleden te Herzele
op 25 januari 1983, gesterkt door de laatste
H. Sakramenten en de Apostolische zegen.

Lid van de Kristelijke Bond
voor Gepensioneerden.

Vader zal niet met lege handen voor de Heer
verschijnen. Hij mag immers terugblikken
naar een leven van toewijding en hard werken
voor zijn gezin.

Wie de goedheid van zijn hart kende, zijn
opgeruimde werkkracht, zijn innemende per-
soonlijkheid, zijn verdraagzaamheid, zichzelf
vergetend was hij steeds uiterst bezorgd om
hen die hem dierbaar waren in zijn stille
levenswandel, zijn bescheidenheid en edele
plichtsvervulling in voor- en tegenspoed, in
droeve en blijde dagen: gedenkt zijn dank-
baarheid.

De groenende weiden en de akkers van het
land, een tuin vol bloemen waren zijn vreugde
waartussen hij kon wandelen, die hij mocht
bewerken — en het bracht hem vrede en
diep geluk. Zij waren een weerspiegeling van
de rust en de niet verdelgende vrede welke
hij zal mogen vinden bij de Goede Herder,
die over alle mensen waakt en hen leidt.

Dierbare echtgenote, beminde kinderen beste
dank omdat gij Uw vader zo hebt geëerd
en bemind, vooral omdat ik het warmste
hoekje en de tederste zorgen toekreeg. Gij
hebt allen mijn oude dag zonnig gemaakt.

Mijn liefste kleinzoon U dank ik om U spon-
tane en oprechte genegenheid. Vergeet nu
mijn voorbeeld niet: blijf steeds God en de
Kerk getrouw, steunt en helpt elkaar.

Dierbare verwanten ik weet dat mijn beproefde
echtgenote en kinderen op U zullen mogen
rekenen. Onderhoudt samen de familiale
geest, die ons allen zo gelukkig maakte!

Zijn echtgenote, kinderen en kleinkind Kristof
danken U innig, om de deelname in de
droefheid en de vrome gebeden tot lafenis
der ziel van onze duurzame overledene.

H. Antonius, wier beeld ik gans mijn leven,
in mijn kapel, op de troon heb gezet en met
bloemen versierd, op U stel ik mijn vertrou-
wen.
